

Sygn. akt I C 60/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2013 r.

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Justyna Szczyrba

Protokolant: Agnieszka Zabagło

na rozprawie po rozpoznaniu w dniu 25.06.2013 r. w Zgorzelcu sprawy

z powództwa: (...) **M. J. (1), (...) spółki jawnej w B.**

przeciwko: (...) **Spółce Akcyjnej w S.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w S. na rzecz powoda (...) M. J. (1), (...) spółki jawnej w B. kwotę 12.151,31 zł (dwanaście tysięcy sto pięćdziesiąt jeden 31/100 złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty:

- 6.301,31 zł od dnia 13 października 2012 r. do dnia zapłaty,

- 5.100 zł od dnia 23 listopada 2012 r. do dnia zapłaty,

- 750 zł od dnia 13 grudnia 2012 r. do dnia zapłaty,

II. oddała powództwo w pozostałym zakresie,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.155,71 zł (trzy tysiące sto pięćdziesiąt pięć 71/100 złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 60/13

UZASADNIENIE

Powódka (...) M. J. (1), (...) spółka jawna w B. wniosła pozew o zasądzenie od pozwanej (...) Towarzystwa (...) w S. kwoty 13.942,73 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty: 8.092,73 zł od dnia 12.10.2012 r. do dnia zapłaty, od 5.100 zł od dnia 23.11.2012 r. do dnia zapłaty i od 750 zł od dnia 13.12.2012 r. do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu żądania podała, że w wyniku kolizji, która miała miejsce 11.09.2012 r. uszkodzeniu uległ pojazd marki M. (...) nr rej. (...), należący do powódki. Sprawca zdarzenia był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w pozwanym zakładzie ubezpieczeń. W trakcie postępowania likwidacyjnego pozwana wypłaciła odszkodowanie w wysokości 8.675,36 zł tytułem kosztów naprawy samochodu. Poszkodowana nie zgadzając się z taką wyceną szkody zleciła opinię rzeczoznawcy D. Ł.. Według niego koszt naprawy pojazdu wynosi 16.768,09 zł. Powódka zapłaciła za przedśadową opinię 750 zł. Pojazd przed wypadkiem był wykorzystywany do prowadzenia działalności gospodarczej polegającej na świadczeniu usług stałego transportu drogowego osób. W związku z tym powódka poniosła koszt wynajmu pojazdu zastępczego w wysokości 9.000 zł (tj. 500 zł x 18 dni). Pozwana z tego tytułu zapłaciła 3.900 zł. Na

kwotę dochodzonego roszczenia składa się: - 8.092,73 zł jako różnica między wyceną szkody na podstawie kosztorysu sporządzonego przez rzeczoznawcę 16.768,09 zł, a kwotą 8.675,36 zł wypłaconą przez pozwaną,

- 5.100 zł tytułem zwrotu pozostałej części kosztów wynajmu samochodu zastępczego,

- 750 zł tytułem zwrotu kosztów prywatnej opinii.

Pozwana w odpowiedzi na pozew (k. 50 - 53) wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Przyznała, że jako ubezpieczyciel odpowiedzialności cywilnej sprawcy wypadku komunikacyjnego z dnia 11.09.2012 r. ponosi odpowiedzialność odszkodowawczą za skutki tego zdarzenia drogowego. Zaprzeczyła jednak aby koszt naprawy pojazdu przewyższał kwotę wypłaconego odszkodowania 8.675,36 zł. Zarzuciła, że przywrócenie pojazdu do stanu poprzedniego jest możliwe przy zastosowaniu części nowych zamiennych o symbolu "Q" i przy użyciu części o porównywalnej jakości tzw. części PC/PT, a nie wyłącznie przy zastosowaniu części oryginalnych o symbolu "O". Podniosła, iż przedmiotowy pojazd w dacie kolizji był użytkowany przez 7 lat, nie wymagał napraw objętych gwarancją, stąd nie ma konieczności, aby został naprawiony przy użyciu części oryginalnych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11.09.2012 r. doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzony został pojazd marki M. (...) nr rej. (...), którego właścicielem jest powódka. Sprawca kolizji kierował pojazdem, który był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w pozwanym zakładzie ubezpieczeniowym. Poszkodowana zgłosiła szkodę pozwanej 13.09.2012 r. (okoliczność bezsporna, akta szkody pozwanej JG20/517/12).

Pojazd marki M. (...), nr rej. (...) został nabyty przez powódkę w 2006 r. Był on sprowadzony z Niemiec jako samochód ciężarowy, a następnie został przerobiony na autobus przez firmę (...) w L. i od tego czasu jest użytkowany przez powódkę. Jak samochód był przystosowywany z transportu ciężarowego na autobus osobowy, to były w nim montowane części z homologacją, ale nie były to części oryginalne. Kiedy doszło do uszkodzenia przedniej szyby, to była ona również wymieniona na nieoryginalną. (przesłuchanie M. J. (2) k.140)

Powódka prowadzi działalność gospodarczą w zakresie pasażerskiego transportu lądowego, posiada licencję na wykonywanie krajowego transportu drogowego osób oraz zezwolenia na wykonywanie regularnych przewozów osób w krajowym transporcie drogowym na trasie: B. - P. - B., - T. - B., B. - W. - W. - B., B. - J. - B.. W dacie wypadku realizowała umowy w zakresie transportu na rzecz uczniów niepełnosprawnych z terenu gminy M. do specjalnych Ośrodków Szkolno - (...) we W., na rzecz Gminy B. w zakresie transportu dzieci i młodzieży uczęszczających do szkół, na rzecz (...) Ośrodka (...) dla Osób Przewlekłe i Psychiczenie (...) i Niepełnosprawnych Intelktualnie w O. oraz na rzecz A. S. w zakresie przejazdów relacji R. - S. - R.. Samochód marki M. (...) nr rej. (...) był wykorzystywany przede wszystkim na trasie B. - P. - B.. Po uszkodzeniu pojazdu, powódka wynajęła autobus zastępczy w firmie PHU (...) na okres 18 dni za kwotę 500 zł netto dziennie, za co zapłaciła 9.000 zł netto. Gdyby powódka nie wynajęła pojazdu zastępczego, to nie byłaby w stanie realizować usługi i mogłoby dojść do cofnięcia jej licencji. Okres wynajmu pojazdu związany był z okresem naprawy uszkodzonego pojazdu oraz przebiegiem postępowania likwidacyjnego. W dniu 23.11.2012 r. pozwana wypłaciła jej z tego tytułu odszkodowanie w wysokości 3.900 zł za okres 13 dni według stawki 300 zł netto. (odpis z KRS-u powódki k.26 - 28, licencja nr (...) k. 28 verte, wykaz pojazdów oraz usług powódki, k. 29, zezwolenia k. 30, 31, umowy k. 32 - 40, przesłuchanie M. J. (2) k.140 , faktura VAT (...) k.41)

Pozwana w dniu 06.02.2013 r. przyznała poszkodowanej odszkodowanie w wysokości 8.675,36 zł brutto (pismo pozwanej w aktach szkody) Powódka nie zgadzając się z taką wyceną zleciła sporządzenie określenia wartości szkody rzeczoznawcy samochodowemu z zakresu techniki motoryzacyjnej i ruchu drogowego D. Ł., który sporządził kalkulację, szacując koszty naprawy pojazdu na kwotę 16.768,09 zł netto, w tym 1.708,33 zł za robociznę (według stawki 100 zł/rbg), 3.068,08 zł za lakierowanie, 11.853,35 zł za części zamienne z normaliami i 138,33 zł za koszty

dodatkowe. (ocena techniczno – ekonomiczna wraz z kalkulacją naprawy k. 19 - 24) Za ekspertyzę powódka zapłaciła 750 zł. (rachunek nr (...) k. 24 verte)

Koszt naprawy pojazdu marki M. (...), nr rej. (...) rok produkcji 2005 to kwota 14.976,67 zł netto dla średnich stawek warsztatowych i cen części o symbolu "Q" na prawach oryginalnych części w tym m. in. koszty robocizny 1.470 zł, koszty robocizny lakiernika 1.130 zł, koszt materiałów lakierniczych 1.269,69 zł, koszt części zamiennych wraz z normaliami 11.106,98 zł. Stawki za jedną roboczogodzinę prac blacharsko – lakierniczych w wyspecjalizowanych warsztatach samochodowych z terenu Z. wynoszą 90 zł netto za prace mechaniczno – blacharskie i 100 zł za prace lakiernicze. Użycie części "Q" do naprawy pozostaje bez wpływu na własności mechaniczne i estetyczne pojazdu, a jest tańsze od naprawy pojazdu przy użyciu cen części oryginalnych bez ubytku wartości tych części o 867,34 zł. (opinia biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej D. G. z dnia 5.04.2013 r. wraz z kalkulacją k. 79 – 114).

Pismem z dnia 5.12.2012 r. powódka wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 13.942,73 zł w terminie do 12.12.2012 r. (wezwanie do zapłaty k.43)

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie dokumentów dołączonych do akt sprawy, w tym odpisu akt szkodowych pozwanej oraz opinii biegłego sądowego z zakresu techniki pojazdów samochodowych D. G.. Sąd w całości dał wiarę zgromadzonemu w sprawie materiałowi dowodowemu, uznając opinię biegłego za spójną, logiczną i wyczerpującą. Żadna ze stron nie złożyła zarzutów do opinii, z tym iż powódka wskazała że odszkodowanie powinno zostać rozliczone według wartości części oryginalnych z logo producenta (symbol O), czyli 15.844,01 zł ponieważ pozwana nie udowodniła, że na skutek takiej naprawy wzrosłaby wartość uszkodzonego auta. Natomiast pozwana twierdziła, że pełnowartościowa naprawa pojazdu jest możliwa przy zastosowaniu oryginalnych zamienników, czyli przy przyjęciu kosztów naprawy na 14.976,67 zł. Sąd podzielił stanowisko pozwanej, gdyż jak wynikało z przesłuchania współnika powódki pojazd, który uległ wypadkowi był pojazdem przystosowywanym do transportu osobowego, w którym po przeróbkach nie były zastosowane oryginalne części, podobnie jak po uszkodzeniu szyby przedniej. Mając to na uwadze, jak również wiek pojazdu i jego stopień eksploatacji oraz wnioski biegłego Sąd uznał, że szkoda zostanie w pełni naprawiona przy użyciu części zamiennych, które są produkowane zgodnie ze specyfikacjami i standardami produkcyjnymi ustalonymi przez producenta, a więc części dokładnie tej samej jakości co pochodzące bezpośrednio od producenta pojazdu, a różniące się tylko oznakowaniem. (por. uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20.06.2012 r. III CZP 85/11).

Sąd, zważył, co następuje:

Powództwo jako uzasadnione, co do zasady należało uwzględnić, oddalając w zakresie przekraczającym rozmiar szkody.

Na podstawie art. 34 ust 1 i 36 ust. 1 ustawy z dnia 22.05.2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003r. Nr 124, poz. 1152 ze zmianami) z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną szkodę, której następstwem jest między innymi uszkodzenie mienia, zaś odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym. W związku z tym odpowiedzialność pozwanej wynika z art. 822 § 4 k.c., zgodnie z którym uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Pozwana nie kwestionowała swojej odpowiedzialności, natomiast przedmiotem sporu był zakres tej odpowiedzialności, wyznaczany przez przepisy art. 361 kc i 363 kc. Należy zwrócić uwagę, że na roszczenie odszkodowawcze powódki składały się trzy składniki, ale pozwana w odpowiedzi na pozew w żaden sposób nie odniosła się do roszczenia zapłaty dalszej części kosztów związanych z najmem samochodu zastępczego, podobnie jak i do roszczenia, co do kosztów opinii przedsądowej. Stosownie do treści art. 230 kpc jeśli strona nie wypowie się co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach, Sąd może uznać te fakty za przyznane, co należało uczynić w niniejszej sprawie.

Jak wynikało z opinii biegłego sądowego D. G., wycena kosztów naprawy pojazdu marki M. (...) nr rej. (...) dla wariantu średnich stawek warsztatowych i cen części o symbolu "Q" na prawach oryginalnych części wyniosła 14.976,67 zł netto. Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały z dnia 13.06.2003 r. III CZP 32/03 wskazał, że odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej za uszkodzenie pojazdu mechanicznego obejmuje niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu ustalone według cen występujących na lokalnym rynku. Ugruntowany jest w orzecznictwie również pogląd, iż obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej powstaje z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza ją naprawić, a wysokość odszkodowania ustala się w oparciu o metodę kosztorysową. (por. wyrok SN z 16.05.2002 r. V CKN 1273/00, wyrok SN z 07.08.2003r. IV CKN 387/01). Tym samym biorąc pod uwagę, iż w trakcie postępowania likwidacyjnego została wypłacona poszkodowanej kwota 8.675,36 zł, należało zasądzić z tego tytułu kwotę 6.301,31 zł. (14.976,67 zł – 8.675,36 zł).

Sąd Najwyższy w wyroku z 08.09.2004r. IV CK 672/03 wskazał, że postulat pełnego odszkodowania przemawia za przyjęciem stanowiska o potrzebie zwrotu przez ubezpieczyciela tzw. wydatków koniecznych potrzebnych na czasowe używanie zastępczego środka komunikacji w związku z niemożliwością korzystania z niego wskutek uszkodzenia pojazdu. Nawet okoliczność, iż koszty wynajęcia pojazdu zastępczego przekroczyłyby cenę nowego samochodu, (co niewątpliwie w niniejszej sprawie nie miało miejsca) nie może automatycznie przesądzać o istnieniu przyczynienia się poszkodowanego do powiększenia rozmiaru szkody. (wyrok SN z 18.03.2003r. IV CKN 1916/00). Pozwana ani w toku procesu, ani na etapie postępowania likwidacyjnego nie uzasadniła swojej decyzji, co do wypłaty odszkodowania za najem pojazdu zastępczego, zmniejszając zarówno okres naliczenia, jak i wysokość stawki najmu. Należało uznać to za działanie nieuzasadnione i arbitralne, a biorąc pod uwagę treść art. 230 kpc, przesłuchanie powódki i wykazanie fakturą VAT (...) kosztów wynajmu autobusu - należało uwzględnić ten wydatek i zasądzić z tego tytułu resztę kosztów najmu, czyli 5.100 zł. (9.000 zł - 3.900 zł).

Kwotę odszkodowania należało podwyższyć także o zwrot kosztów ekspertyzy poniesionych w postępowaniu przedsądowym w wysokości 750 zł. Sąd uznał to żądanie za usprawiedliwione, gdyż wydatek ten był celowy i umożliwił powódce weryfikację stanowiska pozwanej przedstawionego w decyzji o przyznaniu odszkodowania. Dokument ten miał charakter pomocniczy, a biegły sądowy dokonując w opinii ustalenia kosztów naprawy odniósł się do wyceny sporządzonej przez D. Ł., uznając ją co do zasady za prawidłową. Zgodnie więc z uzasadnieniem wyroku Sądu Najwyższego z dnia 02.09.1975r. I CR 505/75 oraz uchwały SN z dnia 18.05.2004r. III CZP 24/2004 - w takim wypadku koszt ekspertyzy stanowi szkodę ulegającą naprawieniu (art. 361 kc).

Łącznie wysokość zasądzonego odszkodowania wyniosła 12.151,31 zł, a powództwo w pozostałym zakresie jako nieuzasadnione należało oddalić.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 k.c i art. 455 kc. Zgodnie bowiem z art. 817 § 1 kc i z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych jeżeli nie umówiono się inaczej, zakład ubezpieczeń obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie dni trzydziestu, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 kpc, albowiem powódka ostała się w 87 % w swoim żądaniu. Na koszty procesu złożyła się: opłata od pozwu 698 zł, koszty wynagrodzenia biegłego 870,87 zł (k. 116), koszty zastępstwa procesowego każdej ze stron w wysokości po 2.400 zł zgodnie z § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa powódki 17 zł, czyli łącznie 6.385,87 zł. Pozwana powinna ponieść koszty procesu w wysokości 5.555,71 zł (87 % z 6.385,87 zł), a poniosła 2.400 zł, więc powinna zwrócić powódce kwotę 3.155,71 zł.

Mając powyższe na uwadze, należało orzec, jak w sentencji wyroku.